

Mál nr. 177/2019

M og
V v/ frítímaslysáttryggingarliðs fjölskyldutryggingar.**Ágreiningur um rétt til bóta þar eð meira en þrjú ár voru liðin frá slysi er óskað var
örorkumats.****Gögn.**

Málskot, móttækið 10.5.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 25.6.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í danstíma 11. mars 2014 varð M fyrir meiðslum á vinstri úlnlið. Hún leitaði samdægurs á slysa- og bráðadeild LSH þar sem hún var greind með tognun og ofreynslu í úlnliðnum. Í apríl sama ár leitaði M til A, bæklunarlæknis, á stofu. Þá kom í ljós slitið liðband sem gert var að í aðgerð hjá A 27. júní s.á. Við aðgerðina mun taug hafa farið í sundur sem var saumuð saman í aðgerð 20. febrúar 2015. M hafði áfram einkenni af þeim sökum og leitaði til annars bæklunarskurðlæknis, B. Í júlí 2017 mun M hafa gengist undir aðgerð hjá B.

M nýtur váttryggingarverndar samkvæmt frítímaslysáttryggingarlið fjölskyldutryggingar hjá V. Hinn 4. september 2015 tilkynnti M um tjón sitt til V vegna þeirra áverka sem hún hlaut í slysinu 11. mars 2014. Auk þess að gera kröfu um bætur úr slysáttryggingunni hjá V gerði M einnig kröfu um bætur úr sjúklingatryggingu A hjá öðru váttryggingafélagi, D, vegna taugaskaðans sem hún varð fyrir við aðgerðina hjá A 27. júní 2017.

Með tölvubréfi V 17. ágúst 2016 til lögmanns M var bótaskylda viðurkennd úr slysáttryggingunni. Var tekið fram að gæta bæri þess að greint yrði á milli afleiðinga slyssins og meints sjúklingatryggingaratburðar sem og fyrra heilsufars M. Þá var þess vænst að afrit af matsbeiðni yrði send V í samráði við D. Með tölvubréfi lögmanns M til V sama dag var V upplýst um að D hefði óskað eftir læknisvottorði frá B og væri lögmaðurinn þá að útbúa beiðni til B þar að lútandi. Myndi lögmaðurinn svo „þegar að því kemur“ senda beiðnina til V og þess gætt að greint yrði á milli áverkans af völdum slyssins 11. mars 2014 og meints sjúklingatryggingaratburðar. Með tölvubréfi V til lögmannsins sama dag var fallist á þessa ráðagerð með orðunum „Gott mál“. Með bréfi lögmanns M til B, dags. 29. nóvember 2017, var óskað eftir læknisvottorði. Beiðnin var ítrekuð nokkrum sinnum, árangurslaust að því er virðist, a.m.k. fram til 14. ágúst 2018. Þann dag var einnig sent tölvubréf til V þar sem upplýst var að ekki hafi tekist að afla læknisvottorðsins. Hinn 17. sama mánaðar sendi V lögmanni M tölvubréf þar sem því var velt upp „að senda matslækni fyrirbyggjandi gögn og útskýra með vottorðsbeiðnina til [B]. Matslæknir gæti farið inn í sjúkraskrá sjálfur og aflað gagna.“ Í framhaldinu var af hálfu V lagt til að nafngreindur læknir yrði fenginn til að meta varanlegar afleiðingar af völdum slyssins. Þá var í sama tölvubréfi þess óskað að nánar tilgreindar spurningar í fjórum liðum auk undirliða yrðu lagðar fyrir matsmanninn. Laut fyrsta spurningin að því hvort „tímabært sé að leggja mat á afleiðingar af völdum frítímaslyss/vinnuslyss sem , kt. lenti í þann , og ef ekki hvenær ætla megi að það verði tímabært?“ Loks var þess farið á leit við lögmann M að hann myndi útbúa matsbeiðni og senda félaginu. Með tölvubréfi 11. febrúar 2019 til V sendi lögmaður M drög að matsbeiðni þar sem gert var ráð fyrir að til matsstarfans yrði fenginn sá læknir sem V hafði lagt til í tölvubréfinu 17. ágúst 2018. Með tölvubréfi V til lögmanns M 6. mars 2019 var vísað til ákvæðis í skilmálum frítímaslysáttryggingarinnar þar sem fram kemur að varanleg læknisfræðileg örorka skuli að jafnaði metin einu ári eftir slys, annars þegar læknir telur að varanlegar afleiðingar slyssins hafi komið í ljós, en þó ekki síðar en þremur árum eftir slysdag. M hafi orðið fyrir slysinu 11. mars 2014 eða rétt tæpum fimm árum fyrr. Með vísan til þessa og ákvæðis slysáttryggingarskilmálanna kvaðst V ekki mundu standa að mati á varanlegum afleiðingum slyssins.

Álit.

Afstöðu V ber að skilja svo að félagið hafi hafnað bótaskyldu úr slysaftryggingu þar eð ekki hafi verið óskað eftir mati á varanlegri læknisfræðilegri örorku innan þriggja ára eftir að slysið varð. Skilmálar þeir sem M byggir höfnun sína á eru samdir einhliða af félaginu sjálfu og það getur að eigin frumkvæði vikið frá einstökum ákvæðum þeirra í tilvikum sem eru vátryggingartaka eða vátryggðum til hagsbóta. Með tölvubréfi 17. ágúst 2018 féllst M á að standa að örorkumati með M auk D vegna sjúklingaftryggingar A eins og lýst hefur verið hér að framan. Þá voru liðin fjögur ár og rúmur fimm mánuðir frá slysinu. Þessa ákvörðun V, eins og hún var sett fram í téðu tölvubréfi, verður að skilja svo að í henni hafi falist að V hafi fallist á að bera ekki fyrir sig fyrrgreint skilmálaákvæði um að örorkan skyldi metin eigi síðar en þremur árum eftir slysdag. Við svo búið er V ekki heimilt að hafna bótaskyldu þótt meira en þrjú ár eru liðin frá slysinu. M telst því eiga rétt til bóta úr slysaftryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frítímaslysaftryggingarlið fjölskylduftryggingar hjá V.

Reykjavík, 8. ágúst 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.